

Vi har i skrivende stund på Store Bededag 2020 just haft den sidste ”Super-Fuldmåne” i denne omgang, og det giver mig en god anledning til at bringe dette citat – denne fortælling fra Slagelse, hvor det i 1773 frygtedes, at en Varulv var på spil...

Slagelse 1773 – Var det en Varulv eller ...?

”Der opstod nu en hel Mængde nye Brænderier og Destillerier i Slagelse var i alt Fald 12. At dette gav Accisebetjentene forøget Arbejde, baade med Hensyn til Formalingen og Kontrol i Brænderierne er let forstaaeligt. Formalingsafgiften af Sæd, som brugtes til Brændevin, var 1 Tønde Rug eller Malt: 1 Rdlr. 3 Mark. 1 Tønde Hvede: 1 Rdlr. 3Mark 12Sk., 1 Tønde Malt til 14 Mark.

Som det her af ses, var det ingen ringe Afgift, som det nok kunde friste til at spare. Og her var som før nævnt Herrestræde den bedst egnede Adgang, ingen Beboelse i Strædet, Præstegaarden undtaget. Til denne Side laa 3 Møller, tidligere 5 Møller, Mariendals, Gl. Bredegades og Løvegades Mølle, og over Stengærdet kunde Sække let transporteres; man kunde ogsaa lægge sig i Skjul bag de paa Gærden voksende Bukketorne.

Der fortælles, at da Handelsjøden Nathan (Bedstefader til den for nogle Aar siden afdøde Invalid og Frugthandler Nathan) gik fra sin Stamknejpe i Løvegade (hos Værtshusholder Niels Sørensen, Huset Vest for Sct. Mikkels Præstegaard) til sit Hjem i Herrestræde mellem kl. 11 og 12, hørte han nogle uhyggelige Brøl, og lidt efter kom der en formummet Skikkelse ham i Møde, stadig brølende.

Nu traf det sig saa uheldigt, at Nathan ikke troede paa Spøgelser eller i alt Fald ikke var bange, og han gik imod den stadig brølende Skikkelse, løftende sit Egespir, idet han sagde:

„Est du en Varulv, eller est du et Menneske?“ og samtidig lod han sin Stok danse paa Skikkelsens Ryg.

En **Vægter** fik Skyld for at være den fungerende Varulv, idet han ved sine Brøl skulde holde Passagen fri i Strædet, medens Sækkene smugledes over Gærdet. Samme Vægter beholdt i midlertid Varulvenavnet, saa længe han levede.”

Kilden til denne historie fortæller intet om den straf, som vægteren antagelig fik. Han blev sikkert temmelig øm på rygstykkerne af stokkeslagene, men jeg gætter på, at han af byretten sikkert fik en Mult (bøde) – vel nok svarende til en ugeløn, og at han nok også fik nogle timer rundt i byen iført den spanske kappe.

13 år tidligere blev en vægter, en rådhusstjener og nogle af Odenses spidser taget i et drikkelaug i et værtshus i Nørregade en sildig søndagaften. Det var under pietismen og kirketugten, så dette blev antaget for en alvorlig helligbrøde. De velansete Odenseborgere slap med en Mult på 1½ rigsdaler! Men rådhusstjeneren fik tillige 'et døgn på vand og brød' i fængslet, og vægteren fik oven i multen en time i den spanske kappe.

Kilder:

”**Bogen om Slagelse**” ved P. Arnskov, Bøggilds Forlag, Slagelse 1930, side 272.

<https://dis-danmark.dk/bibliotek/920170.pdf>

”**Odense Bys Historie**”, 'Lov og Orden', side 296